Написав ВІТАЛІНА
Четвер, 22 березня 2012, 06:21

Сміється колосками жито
Усім по вірі щастя буде.
Не сій лиш воду через сито,
Послухай дзвоника у грудях.
І працю слід завжди любити,
Яка б не була в нас погода.
На добру й злу не смій ділити,
І людство все одного роду.
В грозу нехай земля промокне
Бо в спеку без води - не жити.
Потрібно сонце, дощ, болото -
Любити, вірити, простити.

05.03.2012